

[Ole Bjørn Kraft.]

den, at et nyt Vesttyskland er ved at vokse frem, at vi i løbet af dette år antagelig vil have en ny vesttysk centralregering, og at dermed sydslesvigernes fremtid vil blive fastlagt for mange år frem i tiden og på en sådan måde, at vi ingen sikkerhed har for, at den nationale kamp, som må føres dernede, kan blive ført under vilkår, der er rimelige og retfærdige, og som vi må ønske ethvert demokratisk land.

Jeg har i de taler, jeg har holdt her i salen, nævnt som en udvej, såfremt den højtærede regering ikke ville medvirke til en direkte bestemmelse i den vesttyske forfatning vedrørende Sydslesvig, at man da kunne arbejde for i overensstemmelse med vore demokratiske anskuelser, i overensstemmelse med vor egen politik, at få fastlagt generelle bestemmelser, der åbnede adgang for folkegrupper indenfor Vesttyskland til under bestemte vilkår, og når de var tilstrækkelig talstærke dertil, uden at komme i modstrid med landets regering og forfatning at kræve en folkeafstemning. Der er ikke og kan aldrig blive megen mening og alvor i en tilslutning til selvbestemelsesretten, såfremt man ikke vil søge at øve sin indflydelse, så denne selvbestemelsesret kan blive gyldig i det nye demokratiske Europa, der er ved at vokse frem. Der er intet i det synspunkt, den højtærede kirkeminister her har fremført, som skulle forhindre ham i at give tilslutning til denne tanke. Der er intet, som skulle forhindre den danske regering i at gøre sin indflydelse gældende, og fik sydslesvigerne en sådan generel demokratisk rettighed at bygge deres nationale kamp på, havde vi været med til at give dem vilkår, som jeg er overbevist om, at alle i det danske folk vil ønske dem.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Da man i sin tid fik indført § 5, der talte om ret for den nordslesvigske befolkning til at stemme om sit statslige tilhørsforhold, fik man den, fordi man vidste, hvordan den nationale stilling i Nordslesvig var, at det var danske, der levede der. Vi har fra alle sider været enige om at sige: vi ved intet om, hvordan den nationale stilling i virkeligheden er i Sydslesvig. Derfor har vi indtil nu været enige om at afstå fra at rejse stats-

politiske krav. På så usikkert grundlag som det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nu skitserede, kan vi ikke rejse noget krav. Vi kan ikke rejse noget krav, før, som jeg sagde i mit første indlæg her, vi virkelig har fundet tilstrækkeligt grundlag folkeligt og nationalt; før dette grundlag er skabt, vil der intet som helst være, som taler for, at vi skulle rejse noget statspolitisk krav og søge indbygget en bestemmelse om mulighed for en folkeafstemning dernede.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede kirkeminister kom ikke ind på de synspunkter, jeg havde gjort gældende. Jeg har det spørgsmål at stille til den højtærede kirkeminister, om han ikke finder, at den folkelige danske bevægelse, som er brudt frem i Sydslesvig, og som trofast og fast har holdt ud i disse år, om alle de danske skoler, der vokser frem, om hele den tilslutning fra den hjemmehørende befolkning, som har vist sig, om alle de ofre og den udholdenhed, som allerede er givet til kende, skulle være et grundlag for at kunne sige, at det dog var rimeligt at åbne under den ene eller den anden form en adgang for denne befolkning til, når tiden var moden dertil, at træffe bestemmelse om sin egen skæbne.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Hvis det ærede medlem for alvor havde været med i national kamp, ville han vide, at man kan ikke bygge noget nationalt på det, der viser sig i løbet af 2 eller 3 år. Der må man regne med helt andre åremål. Og på det direkte spørgsmål fra det ærede medlem vil jeg svare: jeg ved ikke endnu den dag i dag så lidt som det ærede medlem, hvor meget der er holdbart i Sydslesvig. Jeg siger ligesom det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen: det midlertidige skiller sig ud nu. Hvor meget midlertidigt der har været i det, ved hverken det ærede medlem eller jeg. Det kan være meget, det kan — lad os håbe det — være begrænset, men noget midlertidigt er der i det dernede. Det ærede medlem behøver blot at tænke på denne springflod, der har været talt om, selv i